

Sygn. akt V CNP 54/12

## **POSTANOWIENIE**

Dnia 26 marca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Maria Szulc

w sprawie ze skargi Wspólnoty Nieruchomości Użytkowych "P. "  
w K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku  
Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 marca 2011 r.,

w sprawie z powództwa Wspólnoty Nieruchomości Użytkowych "P."  
w K.

przeciwko T.B. i J. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 marca 2013 r.,

**odrzuca skargę.**

## Uzasadnienie

Skarżąca domagała się stwierdzenia, na podstawie art. 424<sup>1</sup> § 2 k.p.c., niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 marca 2011 r., którym wskutek apelacji pozwanych został zmieniony wyrok Sądu Rejonowego w B. w ten sposób, że powództwo zostało oddalone.

W skardze powódka zarzuciła naruszenie art. 12 ust. 2, art. 15 i art. 25 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000 r., Nr. 80, poz. 903 z późn. zm.) oraz art. 98, 100 k.p.c. i § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr. 163, poz. 1349) i wskazała, że skutkiem naruszenia wyżej wymienionych przepisów prawa jest niezgodność zaskarżonego wyroku z art. 64 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, z art. 15 i 25 ust. 1 ustawy o własności lokali oraz z art. 98 i 100 k.p.c. w zw. z § 6 rozporządzenia.

Sąd Najwyższy zważył:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna odpowiadać szczególnym wymogom określonym w art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c. Są to wymagania konstrukcyjne skargi nie podlegające sanowaniu, ich zachowanie podlega badaniu przez Sąd Najwyższy przy wniesieniu skargi, zaś brak któregokolwiek z elementów skutkuje jej odrzuceniem (art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.). Powołany przez skarżącą, jako podstawa skargi, art. 424<sup>1</sup> § 2 k.p.c. uzależnia dopuszczalność skargi od kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek: istnienia wyjątkowego przypadku oraz występowania niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela. Z brzmienia art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 5 k.p.c. wynika, że w wypadku powołania tej podstawy skargi skarżący powinien wykazać, że istnieje wyjątkowy wypadek uzasadniający jej wniesienie. Wymóg ten dotyczy zarówno przyczyn niezgodności z prawem zaskarżonego orzeczenia jak i przyczyn, dla których strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych umożliwiających zaskarżenie orzeczenia.

Skarżąca nie podjęła próby wykazania okoliczności, które świadczyłyby o zaistnieniu „wyjątkowego wypadku”, bowiem za takie nie może być uważane wskazanie przepisów prawa, które w jej ocenie zostały naruszone oraz przepisów, z którymi zaskarżony wyrok jest sprzeczny. Powołanie omawianej podstawy skargi nie eliminuje nadto obowiązku konieczności uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej zaskarżonym orzeczeniem (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.). Niezbędne jest zatem dokonanie wyodrębnionego wywodu i uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody ze wskazaniem, że już nastąpiła oraz określeniem jej zakresu i rozmiaru. Skarżący powinien nadto wykazać w skardze istnienie związku przyczynowego pomiędzy szkodą a zaskarżonym wyrokiem. Zawarte w skardze na str. 2 wyczerpanie elementów szkody i wskazanie ich wartości nie spełnia tych wymagań. Zaznaczyć też należy, że fakt poniesienia kosztów sądowych, nie może być traktowany jako szkoda w rozumieniu art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c.

Brak spełnienia w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wymagań określonych w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 i 5 k.p.c. powoduje odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej (art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.), wobec czego orzeczono jak w sentencji.